

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/159/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111224278
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7111224278.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa: BBF capital a.s., so sídlom v Banskej Bystrici, Námestie SNP č. 17, IČO: 36 618 268, zastúpeného Nosko & Partners s.r.o., so sídlom v Bratislave, Nám. SNP 17, proti odporcovi: S. V., J.. XX.X.XXXX, G. I. L. Č.. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká č. 16, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Nám. SNP č. 7, v konaní o zaplatenie 516,23 eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 5.11.2012 č.k. 15C 130/2012-44 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

N e p r i z n á v a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvého stupňa“) zastavil konanie o zaplatenie 516,23 eur s prísl.. Rozhodol, že navrhovateľ nemá právo na náhradu trov konania. Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Upravil Daňový úrad Banská Bystrica, aby do 30 dní od doručenia právoplatného uznesenia vrátil navrhovateľovi krátenú časť súdneho poplatku vo výške 23,87 eur.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom, doručeným súdu prvého stupňa dňa 7.9.2011 domáhal od odporcu zaplatenia sumy vo výške 516,23 eur s prísl. titulom zaplatenia poskytnutých finančných prostriedkov na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX. Predmetnú pohľadávku navrhovateľovi postúpila spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa X.X.XXXX. Dňa 10.10.2012 oznámil vedľajší účastník svoj vstup do konania na strane odporcu a požiadal o priznanie náhrady trov konania.

Súd prvého stupňa o zastavení konania rozhodol v zmysle ust. § 96 ods. 1,3 O.s.p. na základe späťvzatia návrhu na začatie konania, doručeného zo strany navrhovateľa súdu dňa 30.10.2012.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľ nemá právo na náhradu trov konania, keďže v dôsledku jeho správania (späťvzatie návrhu na začatie konania) došlo k zastaveniu konania. Odporcovi vzniklo právo na náhradu trov konania, avšak trovy konania nevyčísľil a ani z obsahu spisu mu tieto nevyplývajú, preto mu ich náhradu nepriznal.

O trovách konania vedľajšieho účastníka rozhodol tak, že ich náhradu mu nepriznal, nakoľko tieto nepovažoval za účelne vynaložené. Vedľajší účastník trovy konania nevyčíslil, požiadal len o ich priznanie. Na základe pripojenej plnej moci zistil, že vedľajší účastníka sa dal v konaní zastúpiť právnym zástupcom, preto možno predpokladať, že uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia, keďže iné trovy vedľajšiemu účastníkovi zo spisu nevyplývajú. Z registra občianskych združení, vedeného Ministerstvom vnútra SR súd prvého stupňa zistil, že vedľajší účastník je v tomto registri zapísaný. Jeho jedinou registrovanou oblasťou činnosti je oblasť spotrebiteľská. Ak teda bolo združenie zriadené za účelom ochrany spotrebiteľa, čo evokuje jeho názov, a jediná oblasť jeho činnosti je spotrebiteľská, nie je zrejmé, z akého dôvodu na výkon svojej činnosti sa nechal zastúpiť právnym zástupcom. Súd prvého stupňa síce nespochybnil právo účastníka dať sa podľa O.s.p. zastúpiť v konaní, avšak vzhľadom na oblasť činnosti vedľajšieho účastníka, ako aj na samotnú podstatu tohto inštitútu, nepovažoval trovy, vynaložené vedľajším účastníkom za účelné. Preto vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Vstup vedľajšieho účastníka sa navyše podľa súdu prvého stupňa javí ako účelový vo vzťahu k náhrade trov právneho zastúpenia vzhľadom na zvýšený počet skutkovo podobných prípadov s rovnakým vedľajším účastníkom.

Navrhovateľovi vrátil súdny poplatok za návrh na začatie konania podľa § 11 ods.3, ods. 4 a ods. 6 zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch.

Proti tomuto uzneseniu, a to voči výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník a navrhol odvolaciemu súdu, aby uznesenie v napadnutom výroku zmenil tak, že zaviazá žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania vo výške 50,99 eur a trovy odvolacieho konania vo výške 30,07 eur. V dôvodoch odvolania vytkol súdu prvého stupňa, že pred rozhodnutím vo veci ho nevyzval na vyčíslenie trov konania, ktoré uplatnil podaním zo dňa 9.10.2012. Navyše súd prvého stupňa mu nedoručil návrh na začatie konania a jeho prílohy tak, aby sa mohol k nemu relevantne vyjadriť. K dôvodom o ktoré oprel súd prvého stupňa svoje rozhodnutie uviedol, že nimi neguje ústavné právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi a princíp rovnosti účastníkov v súdnom konaní. Súd nemá problém s právnym zastupovaním nadnárodného finančného gigantu, avšak také isté právo upiera bezmajetnému združeniu. Ide o nezákonné ale aj mimoriadne nespravodlivé rozhodnutie. Súd takýmto rozhodnutím podporuje nekalé praktiky dodávateľa, ktorý masovo zahlcuje súd pohľadávkami z neprijateľných zmluvných podmienok a premičanými pohľadávkami. Takéto konanie inicioval navrhovateľ a bezdôvodným späťvzatím žaloby procesne zavinil aj jeho zastavenie. Pri rozhodovaní o trovách konania bolo nevyhnutné posudzovať len procesné kritéria úspechu, či neúspechu účastníkov. Nebolo preukázané, aby odporca svojím správaním zapríčinil späťvzatie žaloby. Navrhovateľ vzal žalobu späť bez dôvodu a procesne zavinil zastavenie konania. Vedľajší účastník zákonným spôsobom vstúpil do konania, pričom v množstve súdnych sporov už vstup vedľajšieho účastníka do konania (aj bez vyjadrenia vo veci samej) pre navrhovateľa pôsobil odradzujúco v tom zmysle, že následne vzal návrh na začatie konania späť a navrhol konanie zastaviť. Súd by mal vychádzať zo smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a podporiť prostriedok účinnej ochrany spotrebiteľov v súdnych konaniach cestou združenia. Nemožno uprieť vedľajšiemu účastníkovi právo dať sa v konaní zastúpiť advokátom. Spotrebiteľská agenda vyžaduje nielen právnickú kvalifikáciu, ale aj enormné nároky na osoby, ktoré by túto agendu systematicky spracovávali, týka sa technického zabezpečenia, pracovných prostriedkov a pomôcok slúžiacich na jej spracovanie vrátane adekvátnych kancelárskych priestorov. Združenie navyše v skutočnosti ani nečerpá podporu od štátu, nakoľko táto je skôr v rovine iluzórnej. Súd pri nepriznaní trov vedľajšieho účastníka postupoval v rozpore s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdného dvora EÚ, v rozpore s vnútroštátnou právnou úpravou, ustálenou súdnou praxou a slovenskou právnou teóriou. Aj s odkazom na dôvodovú správu k zák. č. 332/2011 Z.z., ktorým bolo novelizované ust. § 137 O.s.p. ale aj s ohľadom na judikatúru Súdného dvora EÚ neexistuje rozumný dôvod nepriznať vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia za situácie, ak nárok na náhradu trov konania vznikne účastníkovi, ktorého vedľajší účastník v konaní podporoval.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol uznesenie v napadnutom výroku potvrdiť ako vecne správne. Zo strany vedľajšieho účastníka nebol urobený úkon smerujúci k účelnému bráneniu práva odporcu, preto nemá právo na náhradu trov konania. Odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dostatočne odôvodnené. Navrhovateľ sa rozhodol pristúpiť k späťvzatiu návrhu, napriek tomu, že v žalobe bol uplatnený len zákonný nárok za zachovania ustanovení, dotýkajúcich sa ochrany spotrebiteľa. K tomuto kroku pristúpil potom, čo mu bolo doručené uznesenie o zrušení platobného rozkazu z dôvodu nemožnosti doručenia do vlastných rúk odporcovi. V prejednávanej veci nemal navrhovateľ vedomosť o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. O vstupe vedľajšieho účastníka do konania sa dozvedel navrhovateľ až doručením platobného rozkazu napriek skutočnosti, že mal vstúpiť do konania už skôr. Navrhovateľ zobral návrh na začatie konania späť skôr, než mal možnosť dozvedieť sa o podaní odporu voči platobnému rozkazu zo strany vedľajšieho účastníka, preto tieto trovy vedľajšieho účastníka nemožno považovať za účelne vynaložené. Zdá sa, že združenie využíva svoju právomoc danú zákonom a zneužíva svoje postavenie, nakoľko cieľom združenia nie je poskytnúť kvalifikovanú obranu v právach k spotrebiteľovi, ale získať finančné prostriedky vo forme trov právneho zastúpenia. Odvolania vedľajšieho účastníka sú formulárovými odvolaniami bez bližšej špecifikácie. Združenie ako vedľajší účastník nie je oprávnený vznášať námietku premlčania za odporcu, pokiaľ mu na to nebolo zo strany odporcu udelené plnomocnenstvo na zastupovanie. Navyše vedľajší účastník môže podať odvolanie len v prípadoch, ak ho zároveň podá aj hlavný účastník. Vedľajší účastník môže robiť úkony smerujúce k obrane práv hlavného účastníka, avšak vždy len s jeho súhlasom, inak sa na ne v konaní nemôže prihliadať ako na platné a účinné. Jediným výrokom, voči ktorému je vedľajší účastník oprávnený podať opravný prostriedok, je výrok o priznaní alebo nepriznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. preskúmal uznesenie v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné.

Správne súd prvého stupňa vec právne posúdil, ak pri rozhodovaní o trovách konania vedľajšieho účastníka aplikoval ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., keďže pre aplikáciu ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ a ani § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. neboli splnené zákonné podmienky.

V prejednávanej veci k späťvzatiu žaloby žalobcom nedošlo pre správanie sa žalovaného a žalobca dôvod späťvzatia žaloby ani neuviedol. Z obsahu spisu nevyplýva, že by žalovaný svojim správaním po podaní žaloby zapríčinil stav, kedy žalobca bol nútený zobrať žalobu späť, teda zastavenie konania nezavinil. K späťvzatiu žaloby došlo výlučne na základe rozhodnutia žalobcu a z obsahu spisu nie je preukázané, že by na toto rozhodnutie malo vplyv správanie sa žalovaného (zaplatenie pohľadávky) a nakoniec túto skutočnosť netvrdí ani sám žalobca. Keďže otázka zavinenia zastavenia konania sa skúma výlučne z hľadiska procesného výsledku, v danom prípade z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil žalobca, preto podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. vzniklo žalovanému, ale aj vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane právo na náhradu trov konania voči žalobcovi.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý má vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V prípade, ak vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov konania, je povinnosťou súdu skúmať, či trovy konania, uplatnené vedľajším účastníkom je možné považovať za účelne vynaložené. Pre účelnosť trov platí, že trovy vynaložené účastníkom konania vrátane vedľajšieho účastníka musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, resp. procesná obrana proti tvrdenému nároku.

Odvolací súd konštatuje, že trovy, ktoré vedľajšiemu účastníkovi vznikli, nie je možné považovať za účelne vynaložené.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom vedľajšieho účastníka v tom, že má nepochybne právo na právne zastúpenie advokátom. Takéto právo mu vyplýva aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, navyše právo účastníka na zastúpenie advokátom vychádza aj z ust. § 25 ods. 1 O.s.p.. V prípade vzniknutých trov právneho zastúpenia je však potrebné posudzovať ich účelnosť.

Vedľajší účastník, ktorý bol v konaní zastúpený advokátom, uplatnil trovy prvostupňového konania, ktoré pozostávali z 1 úkonu právnej pomoci a to prevzatia a prípravy zastúpenia podľa § 14 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. (ďalej len vyhláška) vo výške 34,86 eur a režijný paušál 7,63 eur. Vráťane 20% DPH vo výške 8,50 eur tak trovy právneho zastúpenia prvostupňového konania uplatnil vedľajší účastník vo výške 50,99 eur.

Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd uzavrel, že trovy konania vedľajšieho účastníka nemožno považovať za účelne vynaložené a to z dôvodu, že úkon, za ktorý uplatnil náhradu trov konania, nebol nevyhnutný pre účelné bránenie práva odporcu.

Po oboznámení sa s obsahom spisu je zrejmé, že k späťvzatiu žaloby zo strany navrhovateľa nedošlo v dôsledku procesných úkonov vedľajšieho účastníka. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že navrhovateľ zobral žalobu späť síce potom, ako vstúpil do konania vedľajší účastník a potom, ako mu tento vstup vedľajšieho účastníka do konania bol súdom oznámený (23.10.2012), urobil tak však na základe vlastného rozhodnutia, bez uvedenia dôvodu. Vedľajší účastník neurobil žiaden procesný úkon v konaní v prospech odporcu, ktorý by bol potrebný na účelné bránenie práva odporcu, na strane ktorého v konaní vystupoval. Pokiaľ vedľajší účastník v oznámení o vstupe do konania zo dňa 9.10.2012 z opatrnosti podal voči platobnému rozkazu odpor, pokiaľ bol vo veci vydaný a rovnako z opatrnosti vzniesol námietku premlčania žalovanej pohľadávky, urobil tak bez poznatkov o skutkovom stave veci, išlo o paušálne vyjadrenia, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené na bránenie práva odporcu. Vzhľadom na to možno uzavrieť, že vedľajší účastník nevykonal v konaní žiaden účelne vynaložený úkon na bránenie práva odporcu, preto za takýto účelne vynaložený úkon nemožno považovať ani prevzatie a prípravu zastúpenia.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil uznesenie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní boli účastníkmi navrhovateľ a vedľajší účastník, o právach a povinnostiach ktorých sa v odvolacom konaní rozhodovalo. Vedľajší účastník bol v odvolacom konaní neúspešný, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešný navrhovateľ náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, preto odvolací súd rozhodol tak, že nepriznal účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.